

قانون سازمان دامپزشکی کشور

برای دریافت قانون های بیشتر به پایگاه خبری تحلیف مراجعه کنید

www.tahleif.ir

قانون سازمان دامپزشکی کشور

مصوب ۱۳۵۰، ۰۳، ۲۴ با اصلاحات و الحاقات بعدی

ماده

۱

– بمنظور تأمین بهداشت دام کشور و فرآورده های مربوط بآن و پیشگیری و مبارزه با بیماریهای دامی بموجب این قانون سازمان دامپزشکی کشور وابسته بوزارت کشاورزی تأسیس و جایگزین اداره کل دامپزشکی میگردد. سازمان دامپزشکی کشور که در این قانون سازمان نامیده میشود دارای شخصیت حقوقی است و وسیله یکنفر رئیس از بین دامپزشکانی که دارای درجه دکتری باشند بانتخاب وزیر کشاورزی اداره خواهد شد.

تبصره-

سازمان دارای ذیحسابی است که طبق مقررات قانون محاسبات عمومی تعیین خواهد شد.

ماده ۲

– در این قانون کلمه دام بحیوانات اهلی ، طیور ، ماهی ، زنبور عسل ، کرم ابریشم ، حیوانات آزمایشگاهی و حیوانات باغ وحش اطلاق میشود و مقصود از کنترل بهداشتی بازرسی و اقداماتی است که از لحاظ پیشگیری و مبارزه با امراض دامی و بیماریهای مشترک بین انسان و دام لازم و ضروری میباشد.

ماده ۳

– وظائف سازمان بشرح زیر است:

الف- بررسی بیماریهای دامی ، شناسائی مناطق و منابع آلوده و راه سرایت و طرز انتشار بیماریها.

ب- تأمین بهداشت دام کشور از طریق پیشگیری و مبارزه با بیماریهای همهگیر و قرنطینه ای دام.

ج- همکاری با وزارت بهداشتی در امر مبارزه با بیماریهای مشترک انسان و دام.

د- تأسیس پستهای قرنطینه در نوار مرزی و داخل کشور بمنظور جلوگیری از سرایت بیماریهای دامی ، همچنین کنترل بهداشتی و ورود و خروج دام و فرآورده های خام دامی و نظارت در نقل و انتقال آنها و صدور گواهی بهداشتی دام و فرآورده های خام دامی که بخارج صادر میشود.

آیین نامه چگونگی کنترل بهداشتی تردد، نقل و انتقال، واردات و صادرات دام زنده و فرآورده های خام دامی

ه- نظارت بهداشتی چراگاهها ، مراتع ، آبشخورها ، محل نگهداری دام و سایر تأسیسات مربوط به پرورش دام همچنین نظارت بر کارخانه های تولید خوراک دام از لحاظ بهداشتی.

و- نظارت بهداشتی کشتارگاهها و کارخانه های تولید و تهیه فرآورده های خام دامی.

ز- اظهار نظر و نظارت در مورد ساخت، ورود و صدور و فروش انواع دارو، واکسن، سرم و مواد بیولوژیکی مخصوص دام.

ح- مشارکت در کنفرانسهای بین المللی دامپزشکی و اعزام نماینده باین کنفرانسها ، در حدود اعتبارات مصوب و پس از تأیید وزیر کشاورزی، همچنین مبادله اطلاعات علمی با مراکز و مراجع علمی دامپزشکی.

ط- تأسیس و توسعه شبکه های دامپزشکی همچنین تربیت کادر فنی در مناطق و مراکز دامداری کشور.

ی- سایر اموریکه در اجرای هدفهای مندرج در ماده یک از طرف وزارت کشاورزی تعیین و برای اجرا بزمان ابلاغ میشود.

ماده ۴- کلیه صاحبان و مسئولان نگاهداری دام و کارگاهها و کارخانه ها و مراکز تهیه و آماده کردن فرآورده های خام دامی اعم از اشخاص و مؤسسات و شرکتهای خصوصی و یا دولتی یا وابسته بدولت و یا هر نوع شرکت و سازمانی که بنحوی از انحاء پرورش یا نگاهداری دام و تهیه و آماده کردن فرآورده های خام دامی اشتغال دارند موظف باجرای دستورهای بهداشتی و قرنطینه ای سازمان میباشند.

ماده ۵- سازمان مکلف است بمنظور مبارزه با بیماریهای دامی و جلوگیری از سرایت و انتشار آنها با موافقت وزارت کشاورزی اقدامات زیر را بعمل آورد:

الف- در هر نقطه از کشور که لازم بداند به تلقیحات و معالجات دامی و انجام عملیات بهداشتی و قرنطینه ای اقدام نماید.

ب- برای جلوگیری از سرایت و انتشار بیماریهای دامی در نقاط مورد لزوم از عبور و مرور نقل انتقال دام و فرآورده های خام دامی ممانعت بعمل آورد و مراتب را قبلاً بنحوی که مقتضی بداند باطلاع صاحبان دام و در صورت لزوم باطلاع عموم برساند.

آیین نامه چگونگی کنترل بهداشتی تردد، نقل و انتقال، واردات و صادرات دام زنده و فرآورده های خام دامی

ج- دام بیمار یا مظنون به ابتلاء بیماری یا ناقل عامل بیماری را معدوم کند و اگر قابل مصرف تشخیص شد برای ذبح به کشتارگاه اعزام دارد و طبق ضوابطی که در آئین نامه اجرائی این قانون تعیین خواهد شد غرامت بپردازد.

در صورتیکه تمام یا هر قسمت از دام ذبح شده قابل مصرف تشخیص داده شود بهای آن از میزان غرامت مزبور کسر خواهد شد.

د- اماکن و اشیاء و لوازم و مواد آلوده را در صورت لزوم ضد عفونی نموده و در صورتیکه غیر قابل ضد عفونی تشخیص گردید بنحوی که در آئین نامه اجرائی این قانون تعیین خواهد شد با تأدیه غرامت خراب یا معدوم نماید.

ماده ۶- اشخاصیکه در مواقع بروز بیماریهای واگیر دامی و اعلام لزوم رعایت مقررات قرنطینه برخلاف دستور سازمان اقدامی نمایند که موجبات سرایت بیماری را از محلی بمحل دیگر فراهم کند و یا مانع اجرای وظایف مقرر در ماده ۵ این قانون شوند به تقاضای سازمان مورد تعقیب قانونی قرار گرفته و بسه تا ششماه حبس تأدیبی و یا پرداخت جریمه نقدی از ۱۵/۰۰۰/۰۰۰ تا ۱۰۰/۰۰۰/۰۰۰ ریال یا بهر دو مجازات محکوم خواهند شد.

ماده ۷

— ورود و صدور هر نوع دام زنده ، تخم مرغ نطفه دار ، اسپرم دام ، فرآورده های خام دامی ، داروها و واکسنها و سرمها و مواد بیولوژیکی و مواد ضد عفونی و سموم دامپزشکی و مواد غذایی متراکم و مکملهای غذای دام و داروهاییکه برای ساختن مواد نامبرده مورد نیاز است باید با موافقت وزارت کشاورزی صورت گیرد.

ماده ۸- هر گاه دام و فرآورده های خام دامی و مواد ذکر شده در ماده ۷ بعلت آلودگی به بیماریها یا فساد قابل ترخیص نباشد در صورتیکه بتشخیص سازمان بتوان آلودگی را از بین برد اقدامات لازم به هزینه صاحبان آنها انجام و اجازه ترخیص از طرف ماموران قرنطینه دامپزشکی داده خواهد شد و در غیر این صورت دام یا فرآورده یا مواد مورد بحث بوسیله صاحب آنها باید برگشت داده شود و الا نسبت به اعدام یا امحاء آنها از طرف مأمورین سازمان اقدام خواهد شد.

ماده ۹- اشتغال بکار تهیه و ترکیب و فروش داروهای ساده ، مرکب ، واکسنها ، سرمها ، مواد بیولوژیکی ، مواد ضد عفونی ، سموم و مواد دیگری که باشکال مختلف مورد مصرف دامپزشکی قرار میگیرد مستلزم اخذ پروانه از سازمان است.

مؤسسات و شرکتها و کارگاهها و کارخانه های که قبل از تصویب این قانون برای انجام کارهای بالا تأسیس شده اند مکلفند ظرف ششماه از تاریخ تصویب این قانون پروانه لازم را تحصیل نمایند.

ماده ۱۰- تأسیس بیمارستانها و درمانگاههای دامپزشکی همچنین اشتغال به مایه کوبی و درمان دام مستلزم اخذ پروانه از سازمان خواهد بود.

درمانگاهها و بیمارستانهای وابسته بدانشگاهها و مؤسسات آموزش عالی و تحقیقاتی مشمول این ماده نخواهند بود.

بیمارستانها و درمانگاههای دامپزشکی که قبل از تصویب این قانون تأسیس شده اند و اشخاصی که اشتغال به مایه کوبی و درمان دام داشته اند مکلفند ظرف ششماه از تاریخ تصویب این قانون پروانه لازم را تحصیل نمایند.

ماده ۱۱- در صورتیکه اشخاص بدون اخذ پروانه از سازمان به مایه کوبی و درمان دام اشتغال ورزند به تقاضای سازمان مورد تعقیب قرار گرفته و به سه تا ششماه حبس تأدیبی محکوم خواهند شد.

ماده ۱۲- در صورتیکه اشخاصی اعم از حقیقی یا حقوقی وظایف تعیین شده در مواد ۴ و ۶ و ۸ و ۹ و ۱۰ این قانون را رعایت ننمایند مأموران انتظامی مکلفند بتقاضای سازمان بمنظور اجرای مقررات مواد مذکور اقدام لازم معمول دارند و در صورت تقاضای سازمان از ادامه کار آنها جلوگیری کنند.

ماده ۱۳- سازمان مجاز است در صورت لزوم وسائل و لوازم فنی ، داروها ، واکسنها ، سرمها ، مواد بیولوژیکی ، سموم و مواد ضد عفونی مربوط به مبارزه با بیماریهای دامی را از داخل و یا رأساً از خارج کشور خریداری و بقیمت تمام شده یا مجاناً در اختیار متقاضیان مصرفکننده بگذارند.

ماده ۱۴- سازمان مجاز است در مقابل انجام خدمات دامپزشکی وجوه متناسبی با خدمات انجام شده دریافت نماید. وجوه حاصل از این بابت در حساب مخصوصی که در خزانه افتتاح خواهد شد جمع‌آوری و صرف هزینه‌های مربوط به مبارزه با بیماریهای دامی خواهد شد.

تعیین خدمات و میزان وجوه طبق آئین‌نامه اجرایی این قانون خواهد بود.

آیین نامه اجرایی ماده ۱۴ قانون سازمان دامپزشکی کشور

ماده ۱۵- در صورت بروز بیماریهای واگیر دامی که بطور غیر مترقبه شایع شود و هزینه آن در بودجه سازمان منظور نگردیده باشد وزارت کشاورزی با استفاده از اختیارات خود موظف بمبارزه فوریت و دولت نیز مکلف است اعتبار لازم را تأمین و در اختیار وزارت کشاورزی بگذارد.

ماده ۱۶- وزارت دارائی مکلف است اعتبارات هزینه‌های مربوط به پیشگیری و مبارزه با بیماریهای دامی مصوب در بودجه کل کشور را هر سال به اقساط چهارگانه در ابتدای هر فصل در اختیار سازمان بگذارد.

ماده ۱۸- بازرسی و معاینه بهداشتی گوشت در کشتارگاههای کشور از وظایف سازمان است و شهرداریها و سازمانهای ذیربط مکلفند پرسنل ، بودجه و اعتبار لازم را طبق آئین‌نامه اجرایی این قانون در اختیار سازمان بگذارند.

ماده ۱۹- وزارت کشاورزی مکلف است ظرف سه ماه از تاریخ تصویب این قانون مقررات لازم برای برقراری نظام دامداری کشور را طی آئین‌نامه‌ای تدوین نموده و به مجلس تقدیم دارد.

آئین‌نامه مزبور پس از تصویب کمیسیونهای مربوط مجلسین قابل اجراء خواهد بود.

آیین نامه اجرایی ماده ۱۹ قانون سازمان دامپزشکی کشور

ماده ۲۰- قانون تفتیش صحن حیوانات مصوب سال ۱۳۱۴ ملغی است.

ماده ۲۱- آئین‌نامه‌های لازم برای اجرای مواد این قانون بوسیله وزارت کشاورزی تهیه و پس از تصویب هیئت وزیران بموقع اجراء گذاشته میشود.

قانون فوق مشتمل بر بیست و یک ماده و یک تبصره پس از تصویب مجلس شورای ملی در جلسه روز یکشنبه ۲۳ ر ۱۳۵۰ در جلسه روز دوشنبه بیست و چهارم خرداد ماه یک هزار و سیصد و پنجاه شمسی بتصویب مجلس سنا رسید.

رئیس مجلس سنا- جعفر شریف‌امامی

برچسب ها

قانون

متن قانون